

Ord til ham indeholdt dog straks en Paamin-
delse.

»De har været ventet med Længsel,« sagde han, idet han med missende Øjne ligesom tog Maal af ham fra Isse til Fod. »Hvert Øjeblik kan blive af Betydning, naar Tiden for en Sags Gennemførelse er kommen. — Vil de Herrer behage at tage Plads!«

Man anbragte sig omkring det store Bord i Midten af Stuen, og der kom med nogen Vanskelighed en Forhandling igang. De sædvanlige Kort og Tegninger blev udrullede og Overslagene fremlagte; men til at begynde med drejede Samtalen sig desuagtet mest om Ting, der stod i en meget løs eller i slet ingen Forbindelse med Pers Projekt. I Tilslutning til noget, man forud havde talt om, eller ganske uden Overgange fremkastedes der Spørgsmaal om helt andre Forretninger, som de forskellige Herrer var interesserede i, eller der blev fortalt Børsnyheder og gengivet Gaderygter, ja den unge Hr. Sivertsen sad og underholdt sin Sidemand med en Anekdote, han havde hørt om en af Byens populære Skuespillerinder.

Gang efter Gang maatte Max Bernhardt banke i Bordet med en Lineal og anmode de Herrer om saa vidt muligt at holde sig til den foreliggende Sag.

»Mine Herrer, vi befinder os i Hjertingbugten! Vi skulde forsøge at sætte Vesterhavet paa Aktier!«